

УВОД.....	1
1. ЗДРАВЉЕ ЉУДИ.....	2
1.1 Различите дефиниције здравља.....	2
1.2 Квалитет живота и здравље.....	4
1.3 Одреднице здравља.....	5
2. ФАКТОРИ КОЈИ УТИЧУ НА ЗДРАВЉЕ ЉУДИ.....	6
2.1 Заштита здравља.....	8
ЗАКЉУЧАК.....	9
ЛИТЕРАТУРА.....	10

УВОД

У зависности од начина посматрања, здравље човека, увек је било, и сада је од изузетног значаја. Концепти или модели тумачења здравља и болести мењали су се током историје цивилизација, развоја друштвених заједница и науке, дајући свеукупан допринос уобличавању савремених научних поставки.

Антички период, представља рани еколошки концепт здравља, који је у медицинској науци оставио значајан траг, јер је указао на постојање везе између човека и његове околине, као и схватање о јединству тела и душе. Због тога се тада здравље дефинисало као стање равнотеже. Старогрчки лекари су сматрали да је дужност лекара да помогне природи у поновном успостављању нарушене равнотеже. Хипократ је у вези са тим најпознатији, јер је говорио да "лечити значи помоћи природи".

У средњем веку, схватање здравља је било механицистичко, уз занемаривање околиних и неких других фактора значајних за настанак болести или очување здравља. Овакво схватање је медицинској науци познато као биомедицински модел према коме је људско тело схваћено као модел машине, а здравље представља резултат доброг рада те машине. Медицина је била заокуљена посматрањем болести или болесног органа тежећи да утврди узрок који ствара одређену последицу, и да на тај начин лечи. Временом се овакво уско схватање мењало и допуњавало, да би у другој половини двадесетог века дошло до системског прилаза здрављу.

Према њему здравље је способност система, односно људског организма да на различитим нивоима његове организације одржава равнотежу и да одговара механизмима адаптације на различите захтеве и промене околине. Из тога произилази да је болест поремећај равнотеже на различитим нивоима система људског организма и при томе се мисли на ћелијски, органски, али и на породични и социјални ниво организације живота.

Данас се здравље чува у добро избалансираном односно уравнотеженом животу, али га одређују многи фактори који су једним делом повезани са генетским наслеђем, односно генетиком и биологијом сваке особе, а другим делом са свим утицајима или факторима ризика из спољне животне и радне средине.

Временом се приступ здрављу развио, постао је слојевит и интегрисан. Потребно је сагледати човека у целини, а не само кроз болест или оболео орган, и то у оквиру његове животне и радне средине. Право на живот и здравље су природна права човека. Савремена научна кретања у том смислу праве нове значајне искораке усмеравајући се према особи, тиме према популацији, са циљем да се сваки човек оспособи да повећа контролу над својим здрављем, да га сачува и унапреди.

Овакав, целовит, приступ здрављу се огледа и у дефиницији здравља Светске Здравствене Организације која каже да: „Здравље није само одсуство болести, већ стање